

vaného, poněvadž přečin podle § 384 tr. z. je mírněji trestný než přečin podvodu podle § 50 tr. nov. a § 380 tr. z. Proto bylo tohoto důvodu zmatečnosti, který nebyl ve zmateční stížnosti uplatňován, dbáti z úřední povinnosti podle posl. odst. § 385 tr. ř., rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci zrušiti na základě 1. odst. § 33 por. nov. a trestný čin podřaditi pod ustanovení § 384 tr. z.

Čís. 5875.

Znela-li obžaloba a rozsudok súdu prvej stolice na zločin krádeže kvalifikovaný podľa odst. 2, čís. 3, § 49 tr. nov. a neuzná-li odvolací súd na túto kvalifikáciu, je preca povinný kvalifikovať krádež za zločin podľa § 338 tr. zák., jestliže sú zistené zákonné podmienky tejto kvalifikácie, lebo táto kvalifikácia nie je ťažšia než tá, ktorá bola uplatňovaná obžalobou.

(Rozh. zo dňa 13. apríla 1937, Zm IV 202/37.)

Na jvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin krádeže vyhoveli zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatňovanej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., a rozsudok vrchného súdu zrušil podľa § 33, odst. 1 por. nov. čo do kvalifikácie v čiastke, pokiaľ čin obžalovaného A. bol kvalifikovaný len ako přečin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. n., a kvalifikoval trestný čin tohoto obžalovaného ako zločin krádeže podľa §§ 333, 338 tr. z. v znení § 3 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n., ktorý spáchal obžalovaný tak, že, byvši pre krádeže viackrát popotrestaný, a od vykonania trestu, ktorý predchádza poslednému prípadu krádeže, neuplynulo ešte 10 rokov, vykonal trestný čin vo výroku rozsudku krajského súdu opísaný. — — —

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. preto, že odvolací súd čin obžalovaného A. kvalifikoval len ako přečin krádeže podľa §§ 333 tr. z. a 48 tr. n. a nie ako zločin krádeže podľa §§ 333, 338 tr. z. v znení § 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. Zmätočnej sťažnosti neľze odopreť úspech.

Na A. bola štátnym zastupiteľstvom podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 49, odst. 2, čís. 3 tr. n., ktorý vraj spáchal tak, že, zabývajúc sa po živnostensky krádežami, na jar 1934 v M. odňal z drženia a bez svolenia N. zlatý dukát v cene 900 Kč, teda cudziu vec hnutelnú v hodnote vyššej než 500 Kč, nižšej však než 2.000 Kč, preto, aby si ju bezprávne privlastnil.

Prvostupňový súd zistivši, že obžalovaný bol pre krádež sedemkrát trestaný, kvalifikoval jeho trestný čin súhlasne s obžalobou.

Odvolací súd vynechal z rozsudku prvostupňového súdu tú kvalifikáciu trestného činu, že sa obžalovaný zapodieval krádežami po živnostensky a, hoci prijal za zistené, že cena obžalovaným odcudzeného dukátu

prevyšovala 500 Kč, bola však nižšia než 2.000 Kč a že obžalovaný bol v rokoch 1924—1926 pre krádeže trikrát trestaný a tresty tiež odpykal, pominul kvalifikovať trestný čin obžalovaného jako zločin krádeže podľa §§ 333, 338 tr. z. a § 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. z dôvodov, že na túto kvalifikáciu nebola obžaloba podaná.

S názorom odvolacieho súdu neľze súhlasiť.

Podľa ustanovenia § 325 tr. p. nesmie súd učiniť predmetom svojho rozsudku len taký čin, pre ktorý nevzniesol žalobca obžalobu, čo do kvalifikácie neni však viazaný návrhom žalobcovým.

Podľa vyše uvedeného bola na A. podaná obžaloba pre krádež veci hnutelnej v cene nad 500 Kč, kvalifikovanú i podľa odst. 2, čís. 3 § 49 tr. n. Znela teda obžaloba na tenže čin a len na prísnejšiu kvalifikáciu než je kvalifikácia podľa § 338 tr. z. v znení § 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n., pri čom v dôvodoch obžaloby bolo i uvedené, že obžalovaný bol pre krádež viackrát trestaný.

Keďže však odvolací súd z rozsudku prvostupňového súdu, ktorý kvalifikoval čin obžalovaného súhlasne s obžalobou, vynechal kvalifikáciu, že obžalovaný zapodieva sa krádežami po živnostensky, ale súčasne zistil, že obžalovaný bol pre krádeže v rokoch 1924—1931 viackrát trestaný, že tresty odpykal a že od vykonania trestu, ktorý predchádza poslednému prípadu krádeže, neuplynulo ešte 10 rokov a že cena odcudzenej hnutelnej veci je vyššia než 500 Kč pri tomto čine, na ktorý znela obžaloba, mal sám čin obžalovaného podľa zákona kvalifikovať, teda i podľa § 338 tr. z. v znení § 3 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n., keďže v súdenom prípade nešlo o ťažšiu kvalifikáciu, než na ktorú uznal súd prvostupňový.

Keď prez to kvalifikoval odvolací súd čin obžalovaného len jako prečin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. n. mýlil sa a zapríčinil tak zmatek podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.

Čís. 5876.

Dolus podle § 1 tr. zák. předpokládá, že tu není skutečností vylučujících u pachatele jednak schopnost poznati bezprávnost zamýšleného skutku, jednak svobodu vůle; žádná z obou těchto sfér duševního života pachatelova nesmí býti porušena, aby bylo lze čin přičítati pachateli k vině; zlý úmysl byl by vyloučen, týkala-li by se vada vytčená v § 2 tr. zák. [a)—c)] byl i jen jedné z obou subjektivních složek činu, rozpoznávací a rozhodovací (určovací).

(Rozh. ze dne 14. dubna 1937, Zm I 280/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obviněného do rozsudku soudu mládeže, jímž stěžovatel uznán byl vinným proviněním nedokonané zákeřné vraždy podle §§ 8, 134, 135, I, tr. z. a § 3 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. a proviněním krádeže podle § 460 tr. z. a § 3 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný v celém rozsahu a vrátil věc soudu prvé stolice k novému projednání a rozhodnutí.